

یک مورد پلی نوریت بر اثر دیمیفن

نگارش :

دکتر ابوالقاسم صحت

دانشیار دانشکده پزشکی شیراز

لازم به تذکار نیست که ترکیبات ایزو نیکوتینیک اسید هیدرازین که امروزه در معالجه مسلولین استعمال می‌شود از لحاظ خواص شیمیائی و فارماکو دینامی و مخصوصاً انرات معجزه آسای بالینی کاملاً شناخته شده و مورد قبول جامعه پزشکی می‌باشد. معهدها نظر باینکه بر اثر استعمال ممتد و خودسرانه داروی مزبور یک مورد پلی نوریت کاملاً مشخص مشاهده گردیده لذا نگارنده افتخار ندارد که با درج آن در نامه دانشکده پزشکی تهران نظر خوانندگان را معطوف دارد.

اینک شرح حال بیمار :

آقای د. چهل ساله اهل گناوه شغل بازار.

علت مراجعت - درد شدید اطراف عالیه و ساقله و عدم توانائی راه رفتن.
سوابق حانوادگی - بیماری سل، سرطان، در خانواده اش وجود نداشته عیال او سالم و دارای چهار اولاد است که آنها نیز فهلا سالمند.

سوابق بیماریهای کودکی و گذشته - بیمار بسیاه سرفه و سرخک و تیغوارید مبتلا گردیده است در سیزده سال قبل مبتلا به گلو درد شده که در آن زمان آنرا دیقتري تشخیص داده اند.

دو سال و نیم قبل در حین مسافرت از محمره بگناوه از راه دریا بعلت طوفانی بودن هوا مبتلا به سرما خوردگی و تب توأم با سرفه و اخلاط کم شده که با معالجه معمولی و تزریق پنی سیلین بکلی بهبودی می‌یابد، در ضمن مسافرت ثانوی مبتلا به تب شدید توأم با سرفه می‌گردد که در این بار مقدار اخلاط زیاد بود و پنی سیلین بی اثر می‌ماند تا اینکه بعلت شدت بیماری بشیراز مسافرت و پس از مراجعت به پزشک و تزریق استرپتو میسین و خوردن قرصهای P.A.S. حالت عمومیش بهتر شده و در ظرف شش ماه معالجه بهتر می‌شود و بگناوه مراجعت می‌کند اما پس از بیست روز مرض

عود نموده و بشیراز برمیگردد و مجدداً به پزشک اولی مراجعه مینماید و این دفعه مداوا را با خوردن قرصهای دیمیفن ادامه میدهد در حدود چهارده ماه از قرصهای مزبور بمقدار زیاد میخورد. بالاخره با آسایشگاه مسؤولین شیراز معرفی و مدت ۵ روز بستری بودن در آنجا مجدداً با خوردن قرصهای دیمیفن معالجه را ادامه میدهد تا اینکه بعلت بروز کسالت کنوئی بینخش داخلی بیمارستان سعدی منتقل میشود.

شروع ایماری کنوئی - از شش ماه قبل بیمار در حین مداوا با قرصهای دیمیفن شبها در اوائل خواب احساس مورمور و سوزش در انتهای پاهای خود مینماید که با خوردن قرصها و گذشتن ایام درد حساس تر شده و بیالا سرایت میگردد است و کم کم دست و پا هارا فرامیگیرد بطوریکه در آسایشگاه عاجز از راه رفتن و غذا خوردن میگردد و بهمین علت به بیمارستان مراجعه نموده است.

امتحان جهازات

دستگاه آوارش - رنگ مخاط زبان پریده و بیمار معمولاً یبوست دارد کبد و طحال طبیعی در این دودستگاه چیز غیرطبیعی دیده نشد.

دستگاه گردش خون - فشار خون $\frac{135}{80}$ دفعات نبض ۱۲۰ در دقیقه، در سمع ولسم و دق ناحیه قلب چیز غیرطبیعی دیده نشد.

دستگاه تنفس - معاینه این دستگاه چیز غیرطبیعی در لمس، دق، سمع نشان نمیدهد جز آنکه در کلیشه رادیو گرافی کانونهای سلی فیبروز دیده میشود که با مقایسه با کلیشه هاییکه از ابتدای بیماری از او گرفته شده چنین علوم میشود که سل او رو به التیام است بعلاوه بیمار ابدآ سرفه نمیکند و اخلاط هم ندارد و تحسیسات زیادیکه جهت جستجوی باسیل دو کثخ بعمل آمد بعلت موجود نبودن اخلاط آزمایش منفی بوده است.

دستگاه عصبی - رفلکسهای عضلانی و پوستی همه از بین رفتہ علامت بسانسکی نیز منفی است رفلکسهای مردمک طبیعی میباشد، اگر چه بیمار حسن گرمی و سردی و درد را کمی دیرتر از طبیعی مینماید ولی حس درد و سوزش بسیار شدیدتر از طبیعی و رویه مرفتہ بیمار هیپرستزی (۱) نشان میدهد، تonus عضلانی

کمی موجود و اگرچه بیمار قادر بحر کت نیست ولی در موقعیکه زیر بغلهای او را بگیرند او را مجبور برآه رفتن نمایند بعلت فلنج عضلات استانسور ساق پا بحالت نیمه انقباض بوده و بیمار استپیاز میکند همچنین بعلت فلنج عضلات باسط دستهای او بحال فلکسیون و بیمار قادر بعمل انبساط در مفصل مچ دستها نمیباشد.

دستگاه ادراری طبیعی است.

مشاهدات عمومی

بیمار مردیست چهل ساله گندم گون بسیار ضعیف و بنا با ظهار خودش از بدو بیماری تابحال روز بروز ناتوان تر و ضعیف تر شده و کم خون است عضلات بیمار خصوصاً ماهیچه های بر جستگی های تنار و هیپو تنار صغیر یافته و عضلات باسط فلنج گشته بطوریکه مچ دست و انگشتان بیمار در حال فلکسیون میباشد.

امتحانات آزمایشگاهی :

شمارش گلبولی و فرمول لکوسیتر :

گلبول قرمز ۳۳۶۰۰۰، گلبول سفید ۱۰/۲۰، پلی نوکلئر ۸۲، لنفوسيت ۱۷ مونوسيت ۱.

انهی میکروسیتیک هیپو کرومیک.

واسمن خون : امتحان کان و مینیکه هردو منفی.

امتحانات مایع نخاعی : واسمن منفی.

لنفوسيت ۳ عدد، پولی نوکلئر ۵ عدد، آلبومین ۱/۲۱. گرم در لیتر، قند ۶۳٪. گرم در لیتر، کلرور ۷ گرم در لیتر.

سدیما تاسیون خون ساعت اول ۴۴ و ساعت دوم ۹۴ میلیمتر.

نتیجه

معمولاً پلی نوریت بعلت یکی از سه عامل اصلی زیر تولید میشود:

۱ - سهوم مواد شیمیائی.

۲ - توکسین بعضی با کتریها.

۳ - اختلالات متابلیسم.

نظر باشکه در بیمار مـا اختلالات مـتابلیسم وجود نداشته و توکسین هیچگونه

با کثری هم در کار نبوده و شخص بیمار شش ماه قرصهای دیمیفن را یک چند بدستور پزشک و چندی پیش خود و بطور نامرتب بنا با ظهار خودش، میخوردۀ چنین بنظر میرسد که علت پلی نوریت او سمیت ایزو نیکوتینیک اسید هیدرازین بوده باشد.

مسکنست سؤال گردد که چرا خود بیماری سل باعث این عارضه نیست؟

جواب آنکه چون التیام کانون سلی باقطع شدن کامل تب و از بین رفتن سرفه و اخلاط و پیدا نشدن باسیل دو کنخ در آزمایش‌های متوالی وبالاخره با تأیید رادیو-گرافی‌های مکرر محرز گردیده است. لذا علتی جز سمیت این ماده شیمیائی برای پیدا شدن عارضه مزبور در کار نبوده است.